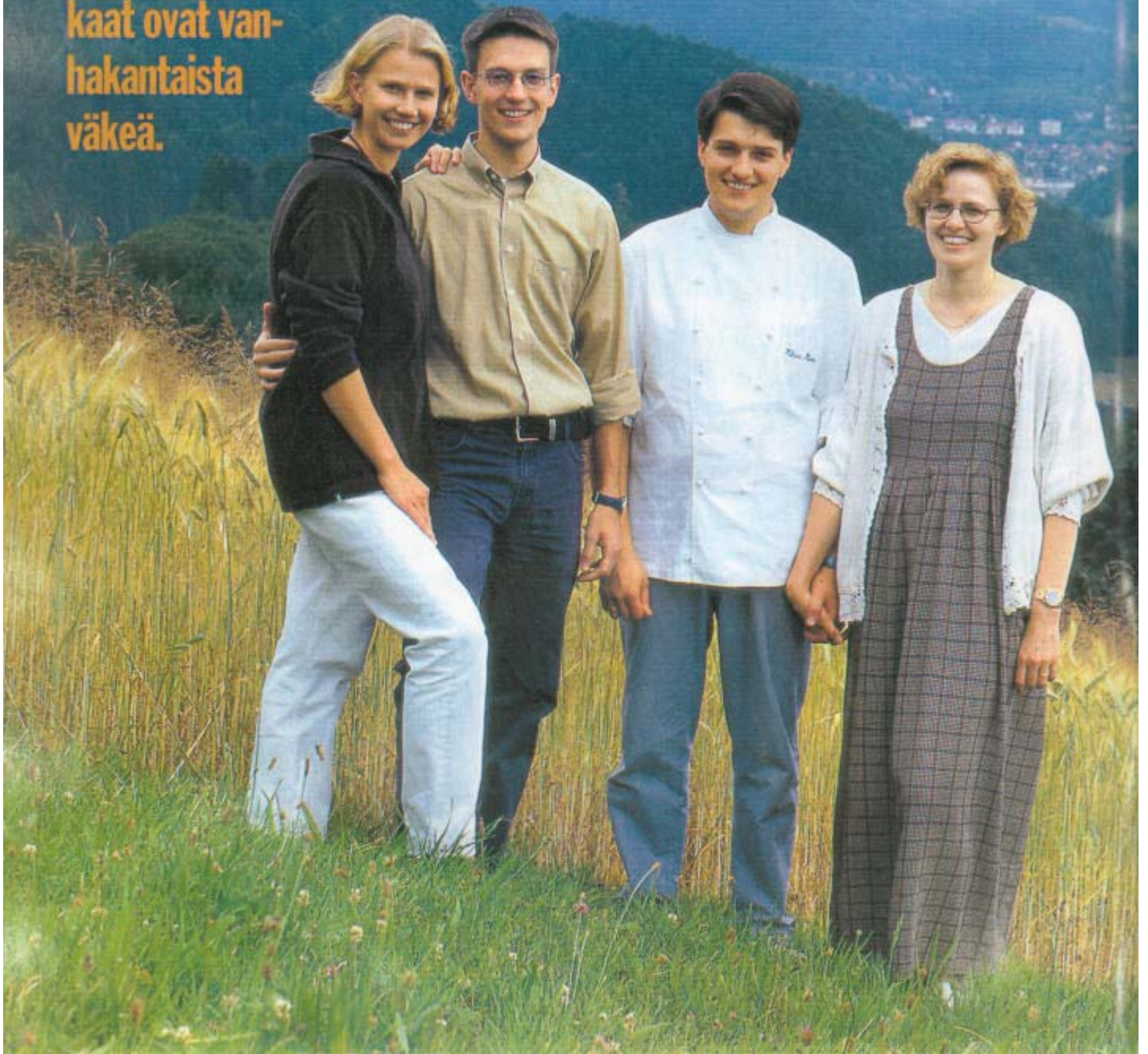

Schwarzwaldin

Saksalaisen
vuoristoseudun
juurevat asuk-
kaat ovat van-
hakantaista
väkeä.

maisemissa

Kaksin verroin rakkautta

■ ■ *Kangasniemeltä lähteneet sisarukset Katri ja Jenni Aalto löysivät elämäntovereikseen saksalaiset veljekset Klaus ja Jürgen Kernin Schwarzwaldin Obersexausta. Samalla suomalaisen maailmaan ilmaantui satavuotias vuoristomajatalo Linde, joka jo viidennessä sukupolvessa hallitsee omistajaperhettään.*

TEKSTI IRMA HEYDEMANN KUVAT GEORG NEMEC

Sellaista se on, vanhempien elämä. Kangasniemellä elävät Liisa ja Antti Aaltokin – luokanopettaja ja Soneran projektipäällikkö – kasvattivat kaksi viehättävää ja lahjakasta tytärtä, Katrin ja Jennin. Esikoinen Katri päätyi Savonlinnan Kansainvälisen viestinnän laitoksessa kielenkääntäjäksi. Nuorempi Jenni lähti Jyväskylän yliopistoon lukemaan äidinkielen opettajaksi. Äiti ja isä lienevät kaavailleet lasten osalle varman tulevaisuuden Suomessa. Kohtalo kuitenkin järjesti asiat omilla ehdoillaan.

Schwarzwaldin satumaisen kauniista maisemasta Aallon sisarusten elämään ilmestyivät saksalaisveljekset Klaus ja Jürgen Kern. Tulevaisuus sai siinä samassa uuden linjauksen.

Sisaruksista vanhempi Katri, nyt 28, tutustui Klaus Kerniin ollessaan kieliharjoittelussa kääntäjätutkintoaan varten te-

◀ Vas. Jenni Aalto ja Jürgen Kern sekä Klaus ja Katri Kern.

levision Schwarzwald-klinikasta tunnetussa upeassa Glottertalissa seitsemän vuotta sitten. Klausin ja Katrin häät vietettiin viime vuoden kesäkuussa, ja nuoren parin esikoinen Christian syntyi huhtikuussa.

Pikkusisko Jenni menetti sydämensä Klausin pikkuveljelle Jürgenille tulevien sukulaisten vieraillessa toisissaan Suomessa ja Saksassa. Jenni, 22, muuttaa Jürgeninsä luo heti saatuaan opintonsa päätökseen Jyväskylän yliopistossa. Pari vuotta siihen vielä menee.

KUIN SILLOIN ENNEN

Liittyessään vanhaan schwarzwaldilaiseen perheeseen Katri ja Jenni tietävät siirtyvänsä "ajassa taaksepäin". Saksalaisen vuoristoseudun juurevat asukkaat ovat vanha-kantaista väkeä. Täällä syrjässä maailmanmenosta eletään niin kuin aina on eletty ja hyväksi koettu. Suhde perheeseen, työhön ja omaisuuteen on perinteisen tiukka. Suvun etu, perheen henkinen ja aineellinen perintö, asetetaan yksilön mielihalujen edelle.

Suomalaiset sisarukset arvostavat tätä. Lujasta perinteisyydestä nousee turvallisuutta ja senkaltaista hiljaista mielihyvää, mitä Suomen nuorena, uudenaikaisuutta arvostavassa kulttuurissa ei usein tapaa.

Kernin veljesten vanhemmat Anna ja Werner Kern omistavat vuoristomajatalo Linden jo viidennessä sukupolvessa Schwarzwaldin Obersexauissa, joka on pieni kylä viheriöivien kukkuloiden ja kiemurtelevien teiden takana. Maailma on täällä vielä ehjä kuten saksalaisilla on tapana sanoa näistä "koskemattomista" maalaiskylästä, joissa aika näyttää pysähtyneen. Lehmät vaeltavat laitumilla kellot kalkattaen, valtavat lehtipuut levittävät varjoaan, vuoriniitty kukkii leinikkejä, päivänkakkaroita ja kellokukkia.

Berggasthaus Linde täyttää tänä kesänä sata vuotta. Omistajaperheensä elämää se sanelee vanhimman oikeudella. Lindeä ei jätetä. Työn jatkajia seuraavassa sukupolvessa ovat Klaus, koulutukseltaan keittiömestari, ja hänen rinnallaan Katri. Jo nyt majatalon miniänä Katri valvoo ruokasalia ja hoitaa hotellivaraukset. Jennikin on jo toista kesää mukana talon töissä.

"Olen toki tätä ratkaisua mieltänyt, sillä käännöstyö on oikein intohimoni. Mutta majatalosta on tullut minulle haaste. Rakennusta laajennetaan parhaillaan. Ajattelen, että siitä voisi kehittää kokoushotellin", Katri sanoo.

IHANAN VANHANAIKAISTA

Sittenkin ihmettyttää, että Katri ja Jenni purkivat niin pelottomasti ja ehdottomasti suomalaisen elämänsä vankan perustan. Miten siinä näin kävi? No, totta kai rakastui-

Vuoristomajatalo Linde täyttää tänä vuonna sata vuotta.

vat. Mutta, mutta: osaavatko tytöt sanoa, mikä veljeksissä vetää näin vahvasti puoleensa?

"Oi, hehän ovat niin upean vanhanaikaisia! Minulta odotetaan, että olen nainen – erilainen kuin mies. Ei tätä oikein osaa selittää, mutta tuntuu vain hyvältä kun saan ihan rauhassa olla nainen. Tunteet näytetään täällä myös avoimemmin. Ilman erityistä syytä Klaus saattaa sanoa, että hän niin kovasti pitää minusta: 'Sinä olet niin kiva.' Joskus punastun kuin pikku tyttö", Katri sanoo.

"Taällä ollaan vielä romanttisia", Jenni vahvistaa. "On minulla ollut poikaystäviä Suomessa, mutta en todella milloinkaan ole saanut heiltä kukkia! Jürgen on tuonut minulle kukkia ties kuinka monta kertaa. Pieniä huomaavaisuuksia saa osakseen tuon tuosta. Aluksi olin ihan vaivautunut, enhän ollut sellaiseen tottunut", Jenni kertoo.

Mutta eikö vanhanaikaisuudessa ole nujakin puoli? Kuinka itsenäinen voi nainen olla Saksan maaseudulla?

"Kyllä nainen täällä puolensa pitää. Lindenkin on periytynyt suvussa anopin puolella, ja aina 1850 syntyneestä Christina Herristä lähtien majatalo on ollut suvun naisten nimissä ja käsissä", Katri kertoo.

ÄIDIN PAIKKA ON KOTONA

Katri ja Jenni arvostavat saksalaista elämäntapaa, johon kuuluu äidin sitoutuminen

lapsenhoitoon. He vierastavat naisen vaatimusta saada ensisijaisesti toteuttaa itseään. Suomalaisen naisen on edettävä uralla ja yhteiskunnallisissa tehtävissä siinä kuin miehen. Suomessa ei valiteta miten siinä mallissa lasten käy.

"Saksassa äidit yleisesti ottaen todellakin haluavat olla kotona hoitamassa itse lapsensa. Ja sen huomaa lapsissa. Saksalainen lapsi osaa käyttäytyä. Hän sanoo kädestä päivää, katsoo silmiin ja puhuttelee nimeltä. Kouluikäinen osaa jo viritellä keskustelua vieraan kanssa. Kodin turvallinen pesänlämpö antaa itsetuntoa ja varmuutta käyttäytymiseen", Katri tuumii.

Pikku Christianilla on varttuessaan ympärillään vanhan majatalon suurperhe. Aina

hyväntuulinen anoppi Anna Kern on perheen lastenlasten pidetty mummi. Lempenään taustalla on myös isomummi Anna Herr, 89.

SUOMI RUOKALISTALLA

Gasthaus Linde on seudulla jo tunnettu suomalaisista erikoisuuksista ruokalistallaan. Klaus Kern valmistaa muun muassa poromedaljonkeja metsäsienikastikkeella puolukkahillon kera, poron jauheliha- pihviä höysteenä kuorrutetut herkkusienet sekä silakkapihviä punajuurisalaatilla. Keittiömestarin kehittämä lakkajäädyke on suosiossa. Paikallisen valtalehden Badische Zeitungin toimittajakin on käynyt suomalaisia herkkuja kokeilemassa.

Suomalainen menu saa monet asiakkaat

kyselymään Katrin ja Jennin kotimaasta. Välistä sisarukset kummastuvat, miten vähän eteläisessä Saksassa tiedetään maastamme. "Poron maitoako teillä juodaan?", "tunnettaanko Suomessa viiniä ja olutta lainkaan?" ja "kasvaako Suomessa puita?" on kysely.

Mokoma tietämättömyys joskus suututtaa. Kun Katrin esikoinen syntyi kuusi viikkoa ennen aikaansa, Gasthausin kanta-asi-

Suvun etu, perheen henkinen ja aineellinen perintö asetetaan yksilön mielihalujen edelle.

▲ Neljä sukupolvea majatalo Linden perhettä: vas. Katri Kern sylissänsä esikoinen Christian, Klaus Kern, isomummi Anna Herr, tuleva miniä Jenni Aalto, appi Werner ja anoppi Anna Kern. Kuvasta puuttuu Jürgen.

akkaat tietysti seurasivat kiinteästi majatalon suomalaisen miniän vaihteita. Eräskin sitten Katrin nähdessään huudahti: "Olihan hyvä, että lapsi syntyi täällä Saksassa. Miten sen ressurkan olisi Suomessa käynytään!"

Katri puraisi huultaan. Teki mieli selvittää koko kuulijakunnalle, että vastasyntyneiden alhainen kuolleisuusluku Suomessa on maailmanennätystasoa. Vanhan majatalon miniä kuitenkin jo tietää, että asiakas on oikeassa. Olkoon sitten.

Eihän elämä vieraalla maalla ihan aina silkkiä ole. Etenkin Christiania odottaessaan Katri kaipasi kovasti omaa äitiään. Äidin tyttäreilleen tilaamaa Kotiliettä tuli silloin luetuksi paljon. Suomen järvet, viili ja hapanleipä nousevat välistä mieleen ja silloin on haitkea olo. Myös Jennin valitsemisena juhannuksena koti-ikävä.

Mutta Suomessa Aallon sisarukset varmasti kaipaisivat kaunista Schwarzwaldia, toista kotimaataan. Se on muuttolintujen ikaikainen ongelma. □